

[Oluf Johansen.]

afgivelse af den i loven omtalte femtedel og mod fuld ekspropriationsmæssig erstatning.

Mest subsidiært: At loven er helt uforbindende for sagsøgeren.“

Det er at vende tingene på hovedet. Lovens primære bestemmelser fastslår, at ingen fremtidig kan eje mere end 2 landbrugsejendomme over 35 000 kr.s grundbeløb. Det vil altså sige, at de overskydende må gå ud i handelen, hvor statens jordlovsudvalg så har forkøbsret. Derefter følger lovens sekundære bestemmelser, hvorefter en større jordbesidder kan frigøre sig for det foranævnte ved at afgive en femtedel af det areal, der ellers skulle sælges. Beslutning herom skal meddeles inden 1. oktober 1953 og jorden afgives inden 1. oktober 1954. Denne handel bliver til den pris, parterne, det vil sige statens jordlovsudvalg og jordbesidderen, kan blive enige om. Bliver de ikke enige, bliver der ingen handel eller afståelse, og de primære bestemmelser i loven træder så i kraft ved første ejerskifte.

På baggrund heraf vil man fastslå fuld ekspropriationsmæssig erstatning. Man har ikke villet og vil ingen ekspropriation have, og man vil ikke og har ikke villet have noget, der ligner, smager eller lugter af ekspropriation, men man vil have fuld ekspropriationsmæssig erstatning. Ekspropriationspris er ikke blot handelspris, men er jo også en erstatning for brugsafsnavn.

Her er det, jeg vil fastslå, at både begrebet fuld ekspropriationsmæssig erstatning og det underbetalte ligger lige langt fra de virkelige forhold. Prisen er efter de primære forhold forkøbsrettens vilkår og må efter lovens sekundære bestemmelse ved forhandling mellem parterne finde det samme leje, lige langt fra det underbetalte og den ekspropriationsmæssige overbetaling, altså dagsprisen.

Således — det vil jeg, der gennem de mange udvalgs møder for 2 år siden deltog i arbejdet med denne lov og var med til at slutte forliget her i tinget, fastslå — er lovens og forligets mening.

Nielsen-Man: I anledning af den udtalelse, det ærede medlem hr. Oluf Johansen fremsatte, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at der var en fejl i hans fremstilling. Jeg går ud fra, at det skyldes, at han udtrykker det forkert. Han ved sikkert, hvordan det forholder sig, men det har overmåde stor betydning at få dette slået fast, idet det i den offentlige diskussion tit har været nævnt, at man ikke må eje mere end 2

landbrugsejendomme. Det er forkert. Den mand, der ejer 100 landbrugsejendomme, kan ikke af den pågældende lov tilpligtes at aflevere noget, før han afhænder ejendommene. Det, der står i loven, er, at ingen må erhverve mere end 2 landbrugsejendomme, og det er jo en væsensforskel.

Jeg synes som sagt, det er af overmåde stor betydning at få dette slået fast, så at man ikke kører videre på den melodi, at man ikke må eje mere end 2 landbrugsejendomme.

Oluf Johansen: Jeg brugte netop udtrykket „ikke fremtidig“. (*Nielsen-Man:* Det ændrer ikke noget!).

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 61 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Man gik derefter til:

Tredie behandling af forslag til lov om ændringer i lov nr. 138 af 29. marts 1947 om foranstaltninger til imødegåelse af ungdomsarbejdsløshed.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 1126).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 63 stemmer mod 1.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Derpå fulgte:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 453 af 25. november 1950 om bunden opsparing for skatteårene 1950—51 og 1951—52.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1158).